

ТВОРЧІ ЗДІБНОСТІ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ

У всі часи людство перебувало в постійному вирі подій, розвивалося і прогресувало. І на кожному переломному етапі суспільство потребувало сильних духом особистостей, які могли б впевнено долати всі перешкоди, знаходити вихід з найскладніших ситуацій. Нині час вимагає все більше активних, ініціативних, креативних особистостей, з яскраво вираженою творчою індивідуальністю, які можуть нестандартно підходити до вирішення різних проблемних ситуацій.

Проблему творчості і творчої діяльності розглядають багато вчених, зокрема А. Брушлінський, Н. Ваганова, О. Васильєва, О. Губенко, Ю. Кулюткін та ін. Над проблемою індивідуальності працювали Б. Ананьєв, В. Мерлін, Г. Олпорт, Я. Пономарьов, В. Штерн, К. Юнг та ін. Дослідженням розвитку творчих здібностей займалися Д. Ельконін, В. Моляко, Б. Теплов, В. Шадриков та ін.

Необхідною складовою творчої індивідуальності є творчі здібності. Розглянемо визначення понять «здібності», «індивідуальність» та «творчість» у різних галузях науки.

У педагогічному словнику С. Гончаренка здібності розглядаються як стійкі індивідуальні психічні властивості людини, які є необхідною внутрішньою умовою її успішної діяльності. Вони виявляються в тому, як людський індивід навчається, набуває певних знань, умінь і навичок, освоює певні галузі діяльності, включається в творче життя суспільства [3, 135]. Природною основою здібностей є задатки – природжені анатомо-фізіологічні особливості організму, головним чином його нервової системи і органів чуття. Для розвитку здібностей навіть при найкращих задатках необхідні відповідні суспільні умови, а також діяльність людини в певному напрямі. На основі одних і тих самих задатків можуть розвиватися різні здібності в залежності від умов життя і діяльності людини [3, 129-130].

Психолог Б. Теплов визначає здібності як індивідуально-психологічні особливості, що відрізняють одну людину від іншої, визначають успішність виконання діяльності або ряду діяльностей, не зводяться до знань, умінь і навичок, але зумовлюють легкість і швидкість навчання нових способів і прийомів діяльності [2, 476].

Індивідуальність в акмеологічному словнику А. Деркача трактується як інтегральна властивість особистості, сукупність індивідуально-психологічних особливостей, що роблять її унікальною, неповторною, а також як вищий рівень розвитку особистості [1].

Соціологи ж розглядають індивідуальність як щось особливе і специфічне, що відрізняє одну людину від інших виключно з її природними, соціальними, фізіологічними і психічними, успадкованими і набутими якостями [4, 121].

Для розвитку здібностей та індивідуальності необхідна творчість, яка у філософському словнику І. Фролова визначається як процес людської

діяльності, що створює якісно нові матеріальні і духовні цінності. Творчість являє собою здатність людини творити нову реальність [5].

Тому творчими здібностями можна назвати індивідуальні особливості кожної людини, які сприяють успішній творчій діяльності, здатність її мислити оригінально. А творчу індивідуальність можна розглядати як сукупність цих якостей людини, її задатків, здібностей, умінь і навичок, за допомогою яких вона створює щось оригінальне, досі невідоме, по-новому підходить до вирішення будь-яких завдань.

Щодо творчої індивідуальності майбутнього вчителя хореографії, то безпосередній вплив на її розвиток має систематична хореографічна творча діяльність протягом всього навчання у вищому навчальному закладі. Кожен майбутній вчитель хореографії безпосередньо пов'язаний з творчістю у навчальному процесі та у концертній діяльності, під час роботи з дітьми на педагогічній практиці у школі. Це найкраще розвиває творчі здібності і, відповідно, творчу індивідуальність особистості.

Надзвичайно важливими для успішного розвитку творчих здібностей, які закладені природою в людині, є самоосвіта, самовиховання і саморозвиток. Адже постійна робота над собою допомагає людині вийти на надзвичайно високий, новий рівень розвитку.

Отже, творчі здібності майбутнього вчителя хореографії є необхідною складовою його творчої індивідуальності. Вони розвиваються в процесі розвитку, навчання і виховання, під впливом різних зовнішніх і внутрішніх факторів і формують яскраву творчу індивідуальність. Індивідуальність кожної людини виражається у несхожості на інших, у здатності по-своєму бачити світ, мислити, вирішувати, діяти. Саме в цьому полягає неповторність особистості педагога, який зможе впевнено і чітко діяти в складних ситуаціях, шукати і втілювати нові оригінальні ідеї в житті, відповідаючи вимогам часу.

Література

1. Акмеологический словарь / Под общ. ред. А.А. Деркача. – М.: Изд-во РАГС, 2004. – 161 с. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://vocabulary.ru/dictionary/948/word/individualnost>
2. Большой психологический словарь / Под ред. Мещерякова Б.Г., Зинченко В.П. – М.: 2003. – 672 с.
3. Гончаренко С. Український педагогічний словник / Семен Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 375 с.
4. Соціологія: словник термінів і понять / за заг. ред. Біленького Є.А. і Козловця М.А. – К.: Кондор, 2006. – 372 с.
5. Философский словарь / Под ред. И. Фролова. – 7-е изд., перераб. и доп. – М.: Республика, 2001.